Sokszor olvasunk majd Istennek parancsát az őszi szentélyt bevendégeiről, melyeknek kapcsán azt jegyzik meg a régi Bölcsek, [illegible] (Talk. Sofer Torúma) midőn a jeruzsálemi Templomot építették, két kapuk épültek rajta, [illegible] egyet a vőlegények számára másikat a szándékos vendégek; a nép csak arra ügyelt, hogy ki melyik kapun megy a szentélybe s már tudta, hogy kit üdvözöljön s kivel nem szabad; de amióta elpusztult a jeruzsálemi templom, megszűnt a két külön kapu is, egy utat vonult szemlélő mindenki, akár örömben lakozik szívében, akár szomorúság sötét felhőkben. Mégis egy héttel ezelőtt szokatlan menet vidám társasága vonult a te szeretett szülőidhez, elkísérő testvéreink, de a családi öröm mellett bánatos fájdalom is szövetkezett a te kőrösi szép sorsodhoz, ahol menthetetlenül viszed az élet utolsó küzdelmeit; most, hogy halálodhoz szomorú szívű szentélyt, egy utat, sötét szemnek fájdalmas utján vezetnek koporsód körül, kik boldog családi öröm ugalmával akartak szétszedni más kalodottó lelkedet. Ezzel az örömmel, hogy 36 évi boldog házasság után kizsi szép szívet örök pihenőre, melyet szeretetes munkásságod s két évi szüntelen szenvedésed kiérdemelt, szánolnak a szemeink, kiket szeretett s kiket önfeláldozó apai szeretettel szeretett, kőrül dolgozott; szánolnak az utókok, kik fölvidítottak kínjaiban s vaki a szülői szeretetet, a szeretettel szerető nagyapát látta távozni oda, ahonnét már nem várhatja a többé vissza. S bánatos szeretettel adják meg neked a végtisztességet mindazok, kik ismertek s szeretettel, szeretettel munkásságodat beszélik s most az évi szavával kívánnak nyugalmadhoz [illegible] édes a munkásnak nyugalma, akár sokat, akár keveset éltél; keveset éltél, sokat fáradtál, küzdöttél, szeretettel munkálkodtál családod fenntartásáért, házad becsületéért, jó hírnevedért. Most pedig, hogy kifáradtan sok szenvedés után édes nyugalomra hajtod fejedet, szánbatarult családoddal egy szemben barátunk a Mindenható elé, hogy fohászkodjunk örök nyugalmadért. . . .

Ujpesten 1901. febr. 22.

Weiss Mór.

Ven 11/261

ת נומה